

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر تنش خشکی بر سرعت و دوام پرشدن دانه و ارتباط آن با اجزاء عملکرد در ژنوتیپ های نخود زراعی

محل انتشار:

دومین همایش ملی توسعه پایدار در مناطق خشک و نیمه خشک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شیوا قاسمی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت

عادل سی و سه مرده - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه کردستان

فرزاد حسین پناهی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

نخودبه عنوان سومین محصول دربین حبوبات درجهان ومطرح است عملکرد نخود در ایران تقریبا نصف متوسط عملکرد جهانی است. کمبود آب در طول گلدهی و غلاف دهی و پرشدن دانه تنش خشکی انتهایی مهمترین عامل کاهش عملکرد نخود درایران است دراین تحقیق به منظور ارزیابی اثر تنش خشکی بر سرعت ودوام پرشدن دانه و ارتباط آن باعملکرد 19 ژنوتیپ نخود در قالب آزمایش کرت های خرد شده بر پایه طرح بلوکهای کامل تصادفی در بهار 91 دو شرایط دیم و آبیاری کشت گردید میزان عملکرددانه در مترمربع وزن صدانه تعداددانه دربوته سرعت و دوام پر شدن دانه اندازهگیری گردید. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که سطوح رطوبتی دیم و آبیاری و نیز ژنوتیپ اثر معنی داری بر صفات اندازه گیری شده داشته و در شرایط دیم میزان این صفات کاهش یافته است. نتایج نشان داد که بیشترین میزان سرعت پرشدن دانه میلی گرم درروز دردانه در هر دو شرایط دیم و آبیاری مربوط به ژنوتیپ 19 (بیونیچ) بود و کمترین آن مربوط به ژنوتیپ ILC 8262 و در شرایط آبیاری کامل بود دوام پر شدن دانه نیز به طور کلی در تمام ژنوتیپها در شرایط آبیاری طولانی تر از شرایط دیم بود و ژنوتیپها در هر دو شرایط تنوع قابل توجهی نشان دادند. در شرایط دیم، بیشترین مقدار وزن دانه در متر مربع مربوط به ژنوتیپ بیونیچ بود. در شرایط آبی نیز ژنوتیپ های SEL96TH11439 و بیونیچ بیشترین وزن دانه در متر مربع را به خود اختصاص دادند.

کلمات کلیدی:

خشکی، پرشدن دانه ، نخود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/237888>

